

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 97/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 10994/2014, sp. zn. Rvp 12986/2014, sp. zn. Rvp 13456/2014 – sp. zn. Rvp 13457/2014, sp. zn. Rvp 14071/2014, sp. zn. Rvp 14218/2014 – sp. zn. Rvp 14220/2014, sp. zn. Rvp 14766/2014 – sp. zn. Rvp 14767/2014, sp. zn. Rvp 15293/2014 – sp. zn. Rvp 15296/2014, sp. zn. Rvp 15875/2014 – sp. zn. Rvp 15878/2014, sp. zn. Rvp 16531/2014 – sp. zn. Rvp 16534/2014, sp. zn. Rvp 17102/2014 – sp. zn. Rvp 17103/2014, sp. zn. Rvp 17746/2014 – sp. zn. Rvp 17751/2014, sp. zn. Rvp 17753/2014 a sp. zn. Rvp 17758/2014 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho rozsudkami sp. zn. 2 Co 284/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 3 Co 324/2014 z 31. júla 2014, sp. zn. 2 Co 423/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 473/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 6 Co 337/2014 z 18. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 312/2014 z 18. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 526/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 110/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 617/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 278/2014 z 2. júna 2014, sp. zn. 2 Co 469/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 604/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 402/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 591/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 300/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 278/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 306/2014 z 25. júna 2014, sp. zn.

6 Co 452/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 603/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn.
6 Co 359/2014 z 22. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 178/2014 z 30. júla 2014, sp. zn.
6 Co 336/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 643/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn.
2 Co 624/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 4 Co 28/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn.
4 Co 68/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 596/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn.
6 Co 375/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn. 6 Co 396/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn.
3 Co 513/2014 z 30. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 406/2014 z 24. septembra 2014 a sp. zn.
4 Co 284/2014 z 24. septembra 2014 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10994/2014, sp. zn. Rvp 12986/2014, sp. zn. Rvp 13456/2014 – sp. zn. Rvp 13457/2014, sp. zn. Rvp 14071/2014, sp. zn. Rvp 14218/2014 – sp. zn. Rvp 14220/2014, sp. zn. Rvp 14766/2014 – sp. zn. Rvp 14767/2014, sp. zn. Rvp 15293/2014 – sp. zn. Rvp 15296/2014, sp. zn. Rvp 15875/2014 – sp. zn. Rvp 15878/2014, sp. zn. Rvp 16531/2014 – sp. zn. Rvp 16534/2014, sp. zn. Rvp 17102/2014 – sp. zn. Rvp 17103/2014, sp. zn. Rvp 17746/2014 – sp. zn. Rvp 17751/2014, sp. zn. Rvp 17753/2014 a sp. zn. Rvp 17758/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10994/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 28. augusta 2014 do 22. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti

POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozsudkami sp. zn. 2 Co 284/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 3 Co 324/2014 z 31. júla 2014, sp. zn. 2 Co 423/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 473/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 6 Co 337/2014 z 18. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 312/2014 z 18. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 526/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 110/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 617/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 278/2014 z 2. júna 2014, sp. zn. 2 Co 469/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 604/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 402/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 591/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 300/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 278/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 306/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 6 Co 452/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 603/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 359/2014 z 22. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 178/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 6 Co 336/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 643/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 624/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 4 Co 28/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 4 Co 68/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 2 Co 596/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 375/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn. 6 Co 396/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn. 3 Co 513/2014 z 30. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 406/2014 z 24. septembra 2014 a sp. zn. 4 Co 284/2014 z 24. septembra 2014 a jeho v záhlaví tohto rozhodnutia uvedenými rozsudkami (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

2. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava IV a Okresným súdom Bratislava (ďalej spolu len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktorý mal spočívať v konaní v rozpore s § 44

ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, pred nimi vedenými exekučnými konaniami, v ktorých sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení oprávnenej. Sťažovateľka sa v konaniach vedených pred okresnými súdmi domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Sťažovateľkine žalobné nároky okresné sudy vo veci samej zamietli a zároveň zamietli i jej návrhy na prerušenie konania. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka ústavné sťažnosti.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nálež, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10994/2014, sp. zn. Rvp 12986/2014, sp. zn. Rvp 13456/2014 – sp. zn. Rvp 13457/2014, sp. zn. Rvp 14071/2014, sp. zn. Rvp 14218/2014 – sp. zn. Rvp 14220/2014, sp. zn. Rvp 14766/2014 – sp. zn. Rvp 14767/2014, sp. zn. Rvp 15293/2014 – sp. zn. Rvp 15296/2014, sp. zn. Rvp 15875/2014 – sp. zn. Rvp 15878/2014, sp. zn. Rvp 16531/2014 – sp. zn. Rvp 16534/2014, sp. zn. Rvp 17102/2014 – sp. zn. Rvp 17103/2014, sp. zn. Rvp 17746/2014 – sp. zn. Rvp 17751/2014, sp. zn. Rvp 17753/2014 a sp. zn. Rvp 17758/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú,

rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

8. Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ako aj krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybné známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2015